

РЕШЕНИЕ

№ 198

гр. София, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова**

при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10312** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Дирекция “Инспекция по труда”-С., чрез процесуален представител юрисконсулт С. С., срещу Решение № 4335 от 28.09.2023г. на Софийски районен съд, НО, 109-ти състав, постановено по НАХД № 20231110205800 по описа за 2023г., с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 22-00078 от 05.04.2023 г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“, [населено място], и е прекратено съответното административно-наказателно производство, като материалите по делото е разпоредено да се изпратят на СГП.

С процесното НП на „БГ ИЗОЛАЦИЯ“ ООД, с ЕИК[ЕИК], за нарушение на чл. 246, ал. 2 от Наредба № 7/1999 г. за минималните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работно оборудване, на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3000 лева.

Касаторът счита обжалваното решение за незаконосъобразно и неправилно. Твърди, че неправилно СРС не е изложил обосновка защо приема, че за същото деяние е образувано досъдебно производство, и следва приложимост на чл. 33 от ЗАНН. Още

повече, преди да бъде установено по категоричен начин, че фактичката обстановка, описана в наказателното постановление, е правилно отразена, не може да бъде направен безспорен извод за наличие на предпоставките на чл. 33, ал. 2 от ЗАНН. Счита, че като е отменил наказателното постановление и е прекратил делото, съдът е осуетил осъществяването на административнонаказателната отговорност на юридическото лице „БГ ИЗОЛАЦИЯ“ ЕООД. Моли съда за отмяна на решението на СРС като неправилно и потвърждаване на процесното наказателно постановление, и алтернативно ако съда намери, че делото не е изяснено от фактичката страна - да го върне за разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

В съдебно заседание касаторът - Директор на Дирекция “Инспекция по труда”-С., се представлява от юрисконсулт С., която поддържа касационната жалба по изложените в същата основания. Счита, че на база на същите са налице основанията за обезсилване на решението на СРС, поради това моли да се постанови решение в този смисъл и да се потвърди НП и алтернативно да се върне делото за разглеждане от друг състав на СРС. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „БГ ИЗОЛАЦИЯ“ ЕООД, редовно призован, се представлява от адв. К., който моли съда да отхвърли касационната жалба и да потвърди решението на СРС, като правилно и законосъобразно. Излага, че правилно въззивната инстанция е прекратила делото и е изпратила документите на СГП, след като наблюдаващият преписката прокурор може да приеме, че извършеното деяние не осъществява състава на престъпление и разследването да приключи без повдигане на обвинение. И в този случай следва да бъде реализирана административнонаказателната отговорност.

Софийска градска прокуратура чрез прокурор К., намира жалбата за основателна. Счита, че решението на СРС следва бъде отменено и респективно, в случай, че възникнат последици и основания, съобразени с друг ред, с оглед спазване на принципа „Non bis in idem, но не по такъв начин, както е процедирано.

Административен съд София - град, XXVII-ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и събраните по делото доказателства, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено следното от фактичката и правна страна:

Жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление № 22-2300078/05.04.2023г., издадено от Директора на Д "ИТ"-С., с което с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), за нарушение на чл. 246, ал. 2 от Наредба № 7/1999 г. за минималните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работно оборудване, и чл. 5, ал. 2 от Наредба № 3/19.04.2021 г. за минималните изисквания за безопасност и опазване на здравето на работещите при използване на лични предпазни средства на работното място, на „БГ ИЗОЛАЦИЯ“ ООД, с ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева.

Прието е за установено, че на 19.01.2023 г. „БГ ИЗОЛАЦИЯ“ ЕООД в качеството си на „работодател“ по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ не е изпълнил задължението си да осигури здравословни и безопасни условия на труд на Д. С. Б. на длъжност: „Работник, строителството“, като е допуснал Д. С. Б. да извършва монтаж на

пароизолация на покрива на строителен обект: „Логистичен център с административна част - етапно изпълнение“, [населено място] р-н В., УПИ Н-111, поземлен имот с идентификатор по КККР 68134.2814.526, КВ. 1, м. бул. Л. Шосе, без колан с въже и карабина захванат към устойчива и здрава конструкция.

СРС е постановил обжалваното решение, с което е отменено процесното наказателно постановление и е прекратено съответното административно-наказателно производство. За да постанови това районният съд е приел, че е налице хипотеза, при която по арг. чл. 33, ал. 1 ЗАНН административно-наказателното производство подлежи на прекратяване. Изложено е, че персоналната насоченост на двете производства няма отношение към прилагането на чл. 33, ал. 1 ЗАНН. Наличието на две висящи производства обуславя и неприлагането на принципа "non bis in idem", съответно - незаконосъобразно се явява издаденото по него НП. По аналогия (чл. 46, ал. 2 от ЗНА, за което забрана по следващата алинея 3 на същия член липсва) следва да се приложи и чл. 33, ал. 2 от ЗАНН относно изпращането на съответните материали за прилагане по досъдебното производство.

Обжалваното решение е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Решението е обаче е неправилно.

Настоящият съдебен състав намира за незаконосъобразен извода на районния съд, че е налице хипотезата на чл. 33, ал. 1 ЗАНН. От приложеното по делото писмо от Следствен отдел на Софийска градска прокуратура не може да се приеме, че за същото деяние е образувано досъдебно производство № 134/2023г. За да бъде осъществена такава преценка СРС е следвало да изиска подробна справка от СГП за предмета и фазата, на която се намира ДП № 134/2023г. по описа на Следствения отдел при СГП и съответно препис от постановлението за образуване на досъдебното производство. Не става също така ясно дали въобще това ДП № 134/2023г. е все още висящо към момента на приключване на съдебното следствие пред СРС. С оглед на изложеното може да се заключи, че изводът на районния съд за наличие на наказателно производство относно процесното деяние не почива на установени данни по делото, а има изцяло хипотетичен характер.

Действително съгласно т. 3.1 от Тълкувателно решение № 3/22.12.2015 г. по т. д. № 3/2015 г. на ОСНК на ВКС деецът не следва да носи едновременно наказателна и административнонаказателна отговорност в случаите, когато с извършеното от него деяние са нарушени едновременно наказателна и административнонаказателна норма с различни обекти на защита. За да бъде обаче, прието че е налице висящо наказателно производство следва да бъдат събрани надлежни данни, което не е сторено от районния съд.

СРС е отменил НП само на процесуално основание, без да анализира материалноправната страна на спора. Именно поради тази причина касационната инстанция следва да върне делото на друг състав за ново разглеждане на спора. След събиране на надлежни и актуални данни от СГП за предмета и фазата, на която се намира ДП № 134/2023г. по описа на Следствения отдел при СГП, следва да бъде осъществена преценка за евентуалното наличие на хипотезата на чл. 33, ал. 1 ЗАНН, респективно районният съд да се произнесе по същество.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и, ал. 3 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН, Административен съд - София град, XXVII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4335 от 28.09.2023г. на Софийски районен съд, НО, 109-ти състав, постановено по НАХД № 20231110205800 по описа за 2023г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: